

C-231/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. június 3.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. április 27.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

Josef Ziri

Ellenérdekű hatóság:

Landespolizeidirektion Steiermark

Az alapeljárás tárgya

A Glücksspielgesetz (a szerencsejátékról szóló törvény) megsértése miatti büntetés, a büntetések felső határ nélküli halmozására vonatkozó kérdés magas minimumbíróságok esetén

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A pénzbírságok (és az azok helyébe lépő szabadságvesztés-büntetések, valamint az eljárási költségekhez való hozzájárulás) korlátlan halmozásának az EUMSZ 56. cikkel és az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdésével való összeegyeztethetősége a nem pusztán formális jogsértések esetében

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Egy, valamely monopólium-rendszer védelmét szolgáló büntetőeljárásban kell-e vizsgálnia a nemzeti bíróságnak az általa alkalmazandó, büntetőjogi szankcióra vonatkozó normát a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján, ha a

monopólium-rendszert korábban az Európai Unió Bírósága rendelkezéseinek megfelelően már megvizsgálta, és e vizsgálatból az következett, hogy a monopólium-rendszer igazolható?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

2. a) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. cikket, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalozási tevékenység keretében a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása esetére kötelező jelleggel játékautomatánként fizetendő pénzbírság kiszabását írja elő anélkül, hogy meghatározná a kiszabott pénzbírságok együttes összegének abszolút felső határát?

2. b) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. cikket, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalozási tevékenység keretében a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása esetére kötelező jelleggel játékautomatánként 3000 euró összegű minimumbírság kiszabását írja elő?

2. c) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. cikket, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalozási tevékenység keretében a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása esetére a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés játékautomatánkénti kiszabását írja elő anélkül, hogy meghatározná a pénzbírság helyébe lépő, kiszabott szabadságvesztés-büntetések együttes mértékének abszolút felső határát?

2. d) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. cikket, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalozási tevékenység keretében a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása miatti büntetés esetén a büntetőeljárás költségeihez való, a kiszabott pénzbírságok 10%-ának megfelelő összegű hozzájárulás előírásáról rendelkezik?

3. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

3. a) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Alapjogi Charta) 49. cikkének (3) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalozási tevékenység keretében a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása esetére kötelező jelleggel játékautomatánként fizetendő pénzbírság kiszabását írja elő anélkül, hogy meghatározná a kiszabott pénzbírságok együttes összegének abszolút felső határát?

3. b) Úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalozási tevékenység keretében a

nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása esetére kötelező jelleggel játékautomatánként 3000 euró összegű minimumbírság kiszabását írja elő?

3. c) Úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalkozási tevékenység keretében a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása esetére a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés játékautomatánkénti kiszabását írja elő anélkül, hogy meghatározná a pénzbírság helyébe lépő, kiszabott szabadságvesztés büntetések együttes mértékének abszolút felső határát?

3. d) Úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti norma, amely a szerencsejátékról szóló törvény szerinti illegális szerencsejátéknak vállalkozási tevékenység keretében a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása miatti büntetés esetén a büntetőeljárás költségeihez való, a kiszabott pénzbírság 10%-ának megfelelő összegű hozzájárulás előírását rendeli el?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

EUMSZ 56. cikk, az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdése

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A Glücksspielgesetz (a szerencsejátékról szóló törvény, GSpG) 2. §-ának (1) és (4) bekezdése, 19. §-ának (1) és (7) bekezdése, valamint 52. §-a

A Verwaltungsstrafgesetz 1991 (a szabálysértésekről szóló 1991. évi törvény, VStG) 9. §-ának (1) és (7) bekezdése, 16. §-ának (1) és (2) bekezdése, 19. §-ának (1) és (2) bekezdése, 20. §-a, valamint 64. §-ának (1) és (2) bekezdése

A Verwaltungsgerichtsverfahrensgesetz (közigazgatási perrendtartás, VwGVG) 38. §-a

A Bíróság hivatkozott ítélezési gyakorlata

2014. április 30-i Pfleger ítélet (C-390/12); 2015. június 11-i Berlington Hungary ítélet (C-98/14); 2019. szeptember 12-i Maksimovic és társai ítélet (C-64/18); 2019. december 19-i NE kontra Bezirkshauptmannschaft Hartberg végzés (C-645/18); 2010. szeptember 8-i Markus Stoß és társai ítélet (C-316/07); 2013. április 25-i Jyske Baak Gibraltar Ltd. ítélet (C-212/11)

A tényállás és az alapeljárás bemutatása

- 1 Az előterjesztett kérdések az illetékes büntetőhatóság azon büntető határozatában kiszabott szankció felülvizsgálatával összefüggésben merülnek fel, amelyben a szerencsejátékról szóló törvény szerinti tíz szabálysértés elkövetését állapították meg a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél terhére, és amelyet a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél – miután jogorvoslati kérelmének a büntetés mértéke tekintetében a Landesverwaltungsgericht Steiermark (stájerországi regionális közigazgatási bíróság, Ausztria, a továbbiakban: Verwaltungsgericht [közigazgatási bíróság]) részben helyt adott, és a büntetések szabálysértésenkénti mértékét csökkentette – jelenleg a kérdést előterjesztő bíróság előtt vitat. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel az Európai Unió Bírósága elé terjesztett uniós jogi kérdések a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő további felülvizsgálati eljárások szempontjából is relevánsak.
- 2 A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet hatósági szabálysértési határozattal felelősnek minősítették azért, hogy az általa ügyvezetőként képviselt társaság (A. GmbH) 2016. április 30-tól 2016 májusáig vállalkozási tevékenység keretében illegális szerencsejátékokat bocsátott a nyilvánosság rendelkezésére egy összesen tíz játékautomatát üzemeltető vendéglátó-ipari egységben, és ezáltal tíz, a GSpG 52. §-a (1) bekezdése 1. pontjának harmadik tényállása szerinti szabálysértést követett el. A szabálysértési hatóság szabálysértésenként – tehát játékautomatánként – 10 000 euró összegű közigazgatási bírságot, valamint a pénzbírság helyébe lépő három napi szabadságvesztés-büntetést (tíz automata esetében tehát összesen 100 000 euró pénzbírságot, valamint a pénzbírság helyébe lépő 30 napi szabadságvesztés-büntetést) szabott ki, és ezen felül kötelezte a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet, hogy fizessen 10 000 euró összegű hozzájárulást a szabálysértési eljárás költségeihez. Az e tíz játékautomatával szolgáltatott szerencsejáték szervezőjeként a Szlovákiában székhellyel rendelkező F. s.r.o.-val szemben szabtak ki jogerősen büntetést. A játékautomaták elkobzását az A. GmbH-val és a (szlovák) F. s.r.o.-val szemben is elrendelték.
- 3 A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által a szabálysértési határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem alapján elvégezte a GSpG elfogadása és végrehajtása körülményeinek átfogó értékelését, és ennek során arra a következtetésre jutott, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának e törvénnyel okozott korlátozása igazolható. A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által a hatósági szabálysértési határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelmet első fokon mind a felelősség megállapítása, mind pedig a büntetés kiszabása tekintetében elutasította. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél e határozatot felülvizsgálati kérelem útján vitatta a kérdést előterjesztő bíróság előtt.
- 4 Az első felülvizsgálati eljárásban a kérdést előterjesztő bíróság a Verwaltungsgerichtnek (közigazgatási bíróság) a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél szabálysértési eljárását érintő határozatát a felelősség megállapítása tekintetében helybenhagyta, a büntetés kiszabása tekintetében

azonban hatályon kívül helyezte. Következésképpen a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) a folytatódó peres eljárásban hozott ítélettel a büntetés mértékével összefüggésben olyan módon adott helyt a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél jogorvoslati kérelmének, hogy a GSpG 52. §-a (2) bekezdése harmadik büntetési tételének alkalmazásával tíz, egyenként 4000 euró összegű pénzbírságot, valamint a pénzbírság helyébe lépő tíz, egyenként egy napi szabadságvesztés-büntetést (összesen tehát 40 000 euró pénzbírságot, valamint a pénzbírság helyébe lépő tíz napi szabadságvesztés-büntetést) szabott ki. Az elsőfokú szabálysértési eljárás költségeihez való hozzájárulást 4000 euróban állapították meg. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél e büntetéskiszabás ellen a jelen felülvizsgálati kérelmet nyújtotta be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának bemutatása

- 5 A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) által végzett büntetéskiszabás jogszerűségének a kérdést előterjesztő bíróság általi megítélése attól függ, hogy a GSpG-nek a büntetéskiszabást szabályozó rendelkezései és a Verwaltungsstrafgesetznak (a szabálysértésekről szóló törvény, a továbbiakban: VStG) a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) által a büntetéskiszabás során alkalmazandó rendelkezései összhangban állnak-e az uniós joggal (a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozására vonatkozó általános elvekkel, valamint az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdésével). A Verwaltungsgerichtshofnak (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) a szóban forgó felülvizsgálati kérelem tárgyában hozandó döntése a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben megfogalmazott és az alábbiakban részletesen ismertetett, az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdésekre adott válaszoktól függ.
- 6 A Bíróság megállapította az uniós jogi rendelkezések, különösen az Alapjogi Charta és az EUMSZ 56. cikk alkalmazhatóságát arra az esetre, ha az illegális szerencsejáték szervezője Ausztriában tartózkodik, és a berendezések vélelmezett tulajdonosa egy Csehországban székhellyel rendelkező társaság (lásd: Pflieger ítélet, C-390/12, 10., 33–36. pont). A jelen felülvizsgálati ügy alapjául szolgáló szabálysértési eljárásban a szerencsejáték szervezője egy Szlovákiában székhellyel rendelkező társaság; a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által képviselt A. GmbH egy kávézóban a nyilvánosság rendelkezésére bocsátotta e szerencsejátékot. Egyébként a Bíróság a határokon átnyúló tényállás fennállását már arra is alapozta, hogy egyáltalán nem zárható ki, hogy a más tagállamokban letelepedett személyek is érdekeltek lettek volna vagy lennének abban, hogy például Magyarországon szerencsejáték-termeket nyissanak (Berlington Hungary ítélet, C-98/14, 27. pont).
- 7 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az olyan szabályozás, amely a közigazgatási hatóságok előzetes engedélyének hiányában tiltja a játékautomaták üzemeltetését, a szolgáltatásnyújtás EUMSZ 56. cikkben biztosított szabadsága korlátozásának minősül (lásd többek között: Pflieger ítélet, 39. pont), e tekintetben

a szolgáltatásnyújtás szabadságának a GSpG rendelkezései általi ilyen korlátozásának jogszerűségét a nemzeti bíróságnak az uniós jog által megkövetelt átfogó értékelés elvégzése alapján kell vizsgálnia (lásd: Pflieger ítélet, 50. pont). A felelősség megállapításnak a jelen felülvizsgálati ügyben való fennállása alapján uniós jogi szempontból csupán azon szankciók kiszabásának arányosságát kell vizsgálni, amelyek a monopólium megállapított tiltott megsértése esetén alkalmazandók.

- 8 A Bíróság a 2019. szeptember 12-i Maksimovic és társai ítéletében (C-64/18) több olyan előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában döntött, amelyek a munkavállalók határokon átnyúló foglalkoztatása területére vonatkozó olyan releváns osztrák rendelkezések arányosságával foglalkoztak, amelyek egyfelől – minimumösszeg meghatározásával és az együttesen kiszabható összeg felső határának megjelölése nélkül – pénzbírság érintett munkavállalónként történő kiszabását, másfelől pedig a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetést írtak elő. A Bíróság megállapította, hogy az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az ottani alapügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a munkajogi kötelezettségeknek a közigazgatási engedélyek megszerzésével és a bérezési dokumentumok megőrzésével kapcsolatos munkajogi kötelezettségek be nem tartása esetére olyan bírságok kiszabását írja elő, amelyek nem lehetnek alacsonyabbak egy előre meghatározott összegnél, amelyeket érintett munkavállalónként halmozottan és felső határ nélkül szabnak ki, amelyekhez az azokat kiszabó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem elutasítása esetén az eljárási költségekhez való, a bírságok összegének 20%-át kitevő hozzájárulás adódik hozzá, és amelyeket a fizetés elmaradása esetén szabadságvesztéssel járó büntetésre változtatnak át (lásd továbbá: a Bíróság 2019. december 19-i NE kontra Bezirkshauptmannschaft Hartberg ítélete, C-645/18).
- 9 A jelen felülvizsgálati ügyben a GSpG szerinti több szabálysértés miatti szankciók kiszabásának vizsgálata során az EUMSZ 56. cikknek és adott esetben az Alapjogi Charta 49. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel a GSpG 52. §-a (2) bekezdése harmadik büntetési tételének, valamint a VStG 16. §-ának és 64. §-a (2) bekezdésének az uniós joggal való összeegyeztethetőségének megítélése céljából.

A büntetéskiszabás vizsgálata az EUMSZ 56. cikk alapján (első kérdés)

- 10 A jelen felülvizsgálati ügyben a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) első fokon elvégezte a szolgáltatásnyújtás szabadsága megsértésének a Bíróság által meghatározott kritériumok (lásd: Stoß ítélet, C-316/07, 79. pont; Pflieger ítélet, C-390/12, 41., 45., 56. és 62. pont; Jyske Baak Gibraltar Ltd. ítélet, C-212/11, 62. és 64. pont) átfogó értékelése formájában történő vizsgálatát, és arra a következtetésre jutott, hogy nem ellentétesek az uniós joggal a GSpG azon rendelkezései, amelyek a szükséges koncesszió nélküli, automatákkal szolgáltatott szerencsejáték büntethetőségét írják elő.

- 11 A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) által másodfokon végzett büntetéskiszabás vizsgálata során a kérdést előterjesztő bíróság először arra keresi a választ, hogy második lépésben a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján kell-e vizsgálni a törvény által a monopólium ilyen megsértése esetére előírt szankciók arányosságára vonatkozó kérdést is, vagy e vizsgálatnak (csupán) a belső alkotmányos rend alapján kell megtörténnie.

A büntetéskiszabás vizsgálata a Charta 49. cikke alapján

- 12 Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetére a kérdést előterjesztő bíróság egy további lépésben arra keresi a választ, hogy a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) által végzett büntetéskiszabás felülvizsgálata során alkalmazandó törvényi rendelkezések arányosnak minősülnek-e az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdése értelmében.

Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén (2.a)–2.d) kérdés), valamint az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén (3.a)–3.d) kérdés):

- 13 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) állandó ítélkezési gyakorlata szerint a GSpG alapján az 52. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi kifogásolt magatartás minden egyes játékautomata tekintetében önálló szabálysértést képez, amelyekért a VStG 22. §-a értelmében egymás mellett kell kiszabni a büntetéseket. A jelen ügyben a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) a pénzbírság kiszabása keretében a GSpG 52. §-a (2) bekezdésének harmadik büntetési tétele szerinti büntetési keretet alkalmazta, amely a több mint három játékautomatával szolgáltatott illegális szerencsejátéknak vállalkozási tevékenység keretében első alkalommal a nyilvánosság rendelkezésére történő bocsátása esetére játékautomatánként 3000 eurótól 30 000 euróig terjedő büntetési keretet ír elő.
- 14 A törvényi büntetési kereten belüli büntetéskiszabás egy mérlegelési jogkörben hozott döntés, amelyet a jogalkotó által a VStG 19. §-ában meghatározott kritériumok (a védett jog jelentősége és megsértése, súlyosító és enyhítő körülmények, vétkesség, vagyoni viszonyok) alapján kell meghozni. Ennek során figyelembe kell venni azt is, hogy a büntetéskiszabás során a GSpG-ben a jelen esetre szabálysértésenként előírt 3000 euró minimumbírság az egyedi ügyben a VStG 20. §-a szerint legfeljebb ezen összeg feléig (azaz berendezésenként 1500 euróig) csökkenthető, amennyiben az enyhítő körülmények lényegesen nagyobb súllyal esnek latba, mint a súlyosító körülmények.
- 15 A Bíróságnak a minimumbírságok, halmozott pénzbírságok kiszabásának és azok szabadságvesztés-büntetésre történő átváltoztatásának munkajogi kötelezettségek megszegése esetén fennálló tilalmára vonatkozó említett ítélkezési gyakorlatára (lásd: Maksimovic ítélet) tekintettel a jelen ügyben felmerül a kérdés, hogy úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. cikket (valamint e cikknek a jelen ügyre való alkalmazhatóságának elutasítása esetén az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdését), hogy azzal ellentétes a GSpG 52. §-a (2) bekezdésének harmadik

büntetési tételéhez hasonló szabályozás, más szavakkal, hogy a Bíróságnak a Maksimovic ügyben kifejtett érvelése alkalmazható-e egy olyan szabályozásra, amely – mint a GSpG 52. §-a (1) bekezdésének 1. pontja – szankcióval sújtja a szerencsejáték koncesszió és ezáltal – például a játékosok védelme tekintetében gyakorolt – felügyelet nélküli szervezését.

- 16 Ahogy a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) a Bíróságnak a szerencsejáték-monopólium jogszerűségére vonatkozó ítélezési gyakorlata alapján többször megállapította, az ilyen rendelkezés – többek között a hatósági felügyelet normatív keretének a GSpG 50. §-ában történő meghatározásával – megfelelően gondoskodik arról, hogy a jogalkotó által kitűzött célokat ténylegesen koherens és szisztematikus módon kövessék: A koncessziós rendszerrel kombinált monopólium-rendszer érvényesülésének biztosítása érdekében a GSpG szerinti szabálysértéseket hatékonyan kell szankcionálni, mivel ellenkező esetben a rendszer hatástalan lenne. Valójában biztosítani kell a monopólium-rendszernek (a rendszer hatékonyságának) a tiszteletben tartását (lásd: Stoß ítélet, 84. és azt követő pontok).
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a GSpG 52. §-a (1) bekezdésének 1. pontjában említett szabálysértések esetében nem adminisztratív célokat szolgáló pusztán rendészeti jogszabályokba ütköző szabálysértésekről van szó. Valójában az uniós jog szempontjából jogszerűen létrehozott monopóliumot kell biztosítani olyan személyekkel szemben, akik, illetve amelyek nem tartják be a játékosok védelmére vonatkozó szabályokat, és nem vetik alá magukat felügyeletnek (például a pénzmosás tilalma tekintetében, lásd a GSpG 19. §-ának (7) bekezdését). Szankcionálják például a játékautomatákkal szolgáltatott illegális szerencsejáték szervezését, amely automaták közismerten a játékszenvedély különösen nagy potenciálját rejtik magukban, és ennél fogva különösen veszélyesek. A GSpG 52. §-ának (2) bekezdésében szabályozott büntetési tételek szabálysértésenként a játékautomaták számát veszik figyelembe.
- 18 Ebben az összefüggésben rá kell mutatni arra, hogy a koncesszió, illetve engedély megadására irányuló, a GSpG szerinti eljárás esetében nem pusztán olyan aktusról van szó, amelynek esetében a pályázónak csupán formális követelményeknek kell eleget tennie. Valójában az odaítélendő koncessziók, illetve engedélyek rendkívül alacsony száma és a pályázókkal szemben támasztott magas követelmények alapján végeredményben abból kell kiindulni, hogy a szerencsejáték szolgáltatás főszabály szerint tiltott, és nem minősülhet egy önmagában megengedett, az alapvető szabadságok által garantált tevékenység gyakorlásának. A szigorú büntetések kiszabása ennél fogva nem képes kevésbé vonzóvá tenni valamely, mindenki számára biztosított szabadság gyakorlását, valójában a büntetékiszabás a szándéka szerint arra irányul, hogy hatékonyan megakadályozza bármilyen típusú szerencsejáték koncesszióval, illetve engedéllyel nem rendelkező személyek általi szervezését és az ebből következő, a társadalom közérdekére gyakorolt negatív hatásokat.

- 19 Ennélfogva felmerül a kérdés, hogy az EUMSZ 56. cikkel (valamint az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdésével) ellentétes-e az olyan szabályozás is, amelynek célja az volt, hogy tiltson egy magas társadalmi ártalmassággal bíró jogellenes cselekményt. A GSpG 52. §-ának (1) bekezdésében megjelölt tényállások esetében nem egy pusztán bejelentési kötelezettség megszegéséről van szó, hanem nyomós közérdek sérelméről, amely közérdek biztosításához az osztrák jogalkotó véleménye szerint az általános és a speciális prevenció alapján szigorú szankciók szükségesek.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint e tekintetben külön kell vizsgálni, hogy a jogszabály e céljára tekintettel ellentétes-e az EUMSZ 56. cikkel (valamint az Alapjogi Charta 49. cikkének (3) bekezdésével) az alábbiakban ismertetett, törvény által előírt, a büntetés kiszabás során alkalmazandó eljárás:

Összegezerő felső határ nélküli pénzbírság, valamint minimumbírság kiszabása (2.a) és 2.b) kérdés, illetve 3.a) és 3.b) kérdés)

- 21 Először is szabálysértésenként, tehát játékautomatánként legalább 3000 euró pénzbírságot kell kiszabni (amely különleges körülmények között a VStG 20. §-a szerint legfeljebb ezen összeg feléig csökkenthető). Az eljárás alá vont személlyel szemben kiszabott pénzbírságok együttes összege végső soron a szabálysértések számából, tehát az üzemeltetett játékautomaták számából következik. Ezen eljárás célja az osztrák jogalkotó szándéka szerint az, hogy ellensúlyozza a cselekmény által elért gazdasági hasznot, és így az illegális kínálatot egyre kevésbé vonzóvá tegye, és még inkább visszaszorítsa. Következésképpen az azonos összegű pénzbírságok szabálysértésenkénti kiszabásának jellemző esetében a bírságok együttes összege a játékautomaták számának és a tételenkénti pénzbírság összegének szorzatából következik.
- 22 A jelen ügyben alkalmazandó minimumbírság (játékautomatánként 3000 euró) már nagyszámú automata esetében – mint például a jelen ügyben – 30 000 eurós minimumbírság-végösszeget eredményez, egy körülbelül 50 játékautomatát üzemeltető „játékbarlang” esetében a minimumbírságok együttes összege már 150 000 euró lenne. Az osztrák törvénytervezethez fűzött magyarázatok ezzel kapcsolatban kifejtik, hogy a büntetés azáltal tesz különbséget az ártalmasság szerint, hogy a több mint három játékautomatával elkövetett szabálysértés esetére háromszoros mértékű minimumbírságot írtak elő. Ezáltal egyfelől e büntetés kiterjed az ezzel jellemzően együtt járó szervezett szabálysértésre, másfelől ellensúlyozzák az ezzel jellemzően együtt járó, a büntetendő cselekményből származó gazdasági hasznot. A pénzbírságok együttes összege e szankciómodell esetében jellegénél fogva felfelé nyitott, mivel kötelező jelleggel a felállított játékautomaták számától függ, és a törvény nem ír elő felső határt a pénzbírságok együttes összegére vonatkozóan.

A pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés (2.c) és 3.c) kérdés)

- 23 Egy további lépésben felmerül a kérdés, hogy a szabálysértések súlyos jogellenessége és társadalmi ártalmassága igazolja-e a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés kiszabását. Ezt csak akkor hajtják végre, ha sem a megbüntetett személy, sem a felelősséggel tartozó társaság nem fizeti meg a kiszabott pénzbírságot.
- 24 Amennyiben pénzbírságot szabnak ki, annak meg nem fizetése esetére egyúttal meg kell állapítani a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetést (a VStG 16. §-ának (1) bekezdése), amelynek mértéke a jelen összefüggésben szabálysértésenként legfeljebb két hét lehet. A kérdést előterjesztő bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés kiszabása és a pénzbírság között belső összefüggés áll fenn annyiban, hogy például a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés kiszabása során figyelembe kell venni, hogy az eljárás alá vont személy szándékosan vagy csak gondatlanul követte-e el a szabálysértést. Ha a pénzbírság összege és a pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés mértéke között jelentős különbség áll fenn (a maximális büntetéshez képest), akkor e tekintetben megfelelő indokolás szükséges.
- 25 A pénzbírság helyébe lépő szabadságvesztés-büntetés rendszerének célja annak biztosítása, hogy a megállapított büntetendő cselekmény a pénzbírság meg nem fizetése esetén se maradjon büntetlenül. Ugyanúgy, mint a pénzbírság kiszabása esetében, a halmozás alapján a pénzbírság helyébe lépő, kiszabott szabadságvesztés-büntetés összmértéke esetében sem írtak elő törvényi felső határt. A pénzbírság helyébe lépő, összesen kiszabott szabadságvesztés-büntetés időtartama (pénzbírság esetében azonos összegben) a pénzbírság helyébe lépő, kiszabott egy szabadságvesztés-büntetésnek és a szabálysértések (játékautomaták) számának szorzatából következik.
- Az eljárás költségeihez való hozzájárulás (2.d) kérdés, illetve 3.d) kérdés)*
- 26 Végül a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, hogy azzal ellentétes a büntetőeljárás költségeihez való, a kiszabott pénzbírságok 10%-ának megfelelő összegű kötelező hozzájárulás kiszabása (a VStG 64. §-ának (2) bekezdése).